

בש"פ 8257/19 - מדינת ישראל נגד תומר עדי

בבית המשפט העליון

בש"פ 8257/19

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: תומר עדי

בקשה רביעית להארכת מעצר בפיקוח אלקטרוני מעבר לשמונה עשר חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"ט בכסלו התש"ף (17.12.19)

בשם המבקשת: עו"ד ורד חלאוה

בשם המשיב: עו"ד ערן ערבה

החלטה

1. לפניי בקשה רביעית להארכת מעצר בפיקוח אלקטרוני מעבר לשמונה עשר חודשים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "החסד"פ").

2. לאחר ששמעתי את באי כוח הצדדים הגעתי למסקנה כי אין מקום להיענות לבקשה. עוד בדיון בבקשה השלישית לפי סעיף 62 לחסד"פ, העלה בית משפט זה (כב' השופט מני מזוז) את הקושי בהמשך הארכת המעצר בפיקוח אלקטרוני לאור התמשכות ההליכים, ואף הורה כי המשיב יהיה רשאי לפנות בבקשה לעיון חוזר בתנאי המעצר (ראו החלטה מיום 19.9.2019 בבש"פ 5957/19). בעקבות זאת, אכן בוצע עיון חוזר שהביא להסרת הפיקוח

האלקטרוני, ואף ניתן למשיב היתר ליציאה לעבודה. אכן, המשיב לא ניצל את היתר העבודה שניתן לו, ולא הגיע למקום העבודה שהוסדר בעבורו. בעקבות זאת התקבלה ביום 5.12.2019 החלטה במסגרת מ"ת 21731-12-17 (כב' השופטת גילה כנפי שטייניץ) השוללת ממנו את האפשרות ליציאה לעבודה. ואולם, אין זה ברור מדוע החלטה זו מצדיקה את חידוש הפיקוח האלקטרוני, וזאת לאור העובדה שלא נקבע אם המשיב הפר את תנאי השחרור לחלופת מעצר שנקבעו לו (המשיב טוען כי נותר במקום מעצר הבית, ולא הוכח כי טענה זו אינה נכונה). בהינתן כל אלה אינני סבור כי קיימת הצדקה לסטות מהאיזון שהוצב על ידי כב' השופט מזוזבשעתו, דהיינו מהלך לביטול המעצר בפיקוח אלקטרוני והמרתו בחלופת מעצר של מעצר בית מלא בשלב זה.

3. לאור האמור, המעצר בפיקוח אלקטרוני יוסר והמשיב ימצא במעצר בית בהתאם לתנאים שנקבעו בהחלטת בית המשפט קמא מיום 20.2.2018. מובהר בזאת כי ההחלטה מיום 11.11.2019 המתירה למשיב לצאת לעבודה-מבוטלת. יתר התנאים שנקבעו בנוגע לשחרור לחלופת מעצר יעמדו בעינם.

4. רשמתי לפניי כי בכוונת המשיב להגיש בקשה לעיון חוזר בתנאי המעצר. זכות זו שמורה לו, ואינני מביע כל עמדה לגופו של עניין זה.

ניתנה היום, י"ט בכסלו התש"ף (17.12.2019).

שׁוֹפֵט